

عنوان مقاله:

تأثیر سیاست های تقابل گرایانه ایران و عربستان بر نظم منطقه ای

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم سیاسی، روابط بین الملل و تحول (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

مرتضی اقدسی - کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشگاه مازندران

خلاصه مقاله:

گرچه وضعیت امروز منطقه در یک نگاه کلی محصول اقدام نظامی آمریکا در سال ۲۰۰۳ و حضور نامشروع این کشور در عراق به نظر می رسد اما قطعاً مواضع و اقدامات دو کشور ایران و عربستان به عنوان دو بازیگر تأثیرگذار منطقه ای در طول این سال های متمادی قبل از شروع بحران و بعد از شروع آن در چگونگی، کیفیت و یا سطح ثبات یا بیثباتی منطقه ای نقش بسزایی داشته است. علاوه بر این نگرانی های عربستان در گسترش تشیع رادیکال و انقلابی در کشورهای عضو شورای همکاری به ویژه در بحرین و تا حدی نیز در کویت و عمان، این کشور موفق به مهار و کنترل چنین جریاناتی در کشورهای کوچک و ذره ای خلیج فارس شد. هدف از نگارش این پژوهش بررسی سیاست های تقابل گرایانه ایران و عربستان به عنوان دو بازیگر مهم منطقه ای در سال های گذشته و تأثیر اتخاذ چنین سیاست هایی توسط این دو کشور در بحران های منطقه غرب آسیا است. همچنین در این پژوهش سعی خواهد شد راه های خروج از چنین بحران پیچیده ای که هزینه های گزافی را بر مردم و حکومت های منطقه تحمیل کرده است با ارائه تحلیل های واقع گرایانه مورد اشاره قرار گیرد. در این پژوهش از روش توصیفی و تحلیلی استفاده خواهد شد و ضمن مراجعه به منابع معتبر کتابخانه ای، از مقالات منتشر شده توسط مراکز و مؤسسات معتبر علمی پژوهشی داخلی و خارجی در راستای موضوع پژوهش و دیگر منابع معتبر در دسترس بهره برده خواهد شد. پژوهش نشان می دهد اتخاذ سیاست های تقابل گرایانه دو کشور با حمایت از گروه های حامی سیاسی و تجهیز و تسلیح گروه های شبه نظامی همسو با خود در کشورهای نظیر عراق، سوریه و یمن به میزان قابل توجهی بر تعمیق آناارشی منطقه ای در منطقه غرب آسیا که فاقد نظامات امنیت ساز دسته جمعی است تأثیر مستقیم دارد.

کلمات کلیدی:

ایران و عربستان، سیاست های تقابلی، نظم منطقه ای، رئالیسم تهاجمی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142947>

